

EXEKUTORSKÝ ÚŘAD LITOMĚŘICE
soudní exekutor JUDr. Ondřej Mareš, LL.M.
IČ: 66253799

Masarykova 679/33, 412 01 Litoměřice, tel. 416 732 472, fax 416 700 287
e-mail: podatelna@exekutor-ltm.cz, <http://www.exekutor-ltm.cz>, DS: ajbg8qh
Úřední hodiny: Po a St: 8-17hod., Út: 8-15hod., Čt: 8-16hod, Pá: 8 -14hod.

Číslo jednací: 124 EX 3516/15-10

Číslo opr.:

Osoby, kterým se doručuje Vyrozumění o zahájení exekuce:

oprávněný: GRANT ADVISOR, spol. s r.o. , Rovinka 7, 61400, Brno-Husovice, IČ 27691837, zast. Jiří Plicka, Ing., Čenkov 66, 26223, Jince

povinný: Kraj Vysočina, Žižkova 1882/57, 58601, Jihlava, IČ 70890749

Vyrozumění o zahájení exekuce

- I. Soudní exekutor JUDr. Ondřej Mareš, LL.M., Exekutorský úřad Litoměřice se sídlem Masarykova 679/33, 412 01 Litoměřice, Vás tímto vyrozumívá, že byl pověřen k provedení exekuce pověřením č.j. 2 EXE 1691/2015-19, ze dne 7.5.2015, které vydal Okresní soud v Jihlavě, na základě exekučního titulu, jímž je rozhodčí nález č.j. Rsp 406/09, který vydal Rozhodčí soud při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR dne 19.07.2012 a který se stal pravomocným dne 16.08.2012 a vykonatelným dne 20.08.2012, ve věci exekuce oprávněného: **GRANT ADVISOR, spol. s r.o. , Rovinka 7, 61400, Brno-Husovice, IČ 27691837, zast. Jiří Plicka, Ing., Čenkov 66, 26223, Jince**, proti povinnému: **Kraj Vysočina, Žižkova 1882/57, 58601, Jihlava, IČ 70890749**. Exekuční řízení je vedeno u soudního exekutora pod sp.zn. 124 EX 3516/15.
- II. Vymáhanou povinností v předmětném exekučním řízení je:
- Ke dni 15.5.2015:
- Jistina 322 350,00 Kč
Odměna exekutora 48 360,00 Kč
Náhrada hotových výdajů 3 500,00 Kč
DPH 10 890,60 Kč
Celkem 385 100,60 Kč
- III. Účastník řízení má dle § 29 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "e.ř.") právo vyjádřit se k osobě exekutora, přičemž je povinen námitku podjatosti exekutora uplatnit nejpozději do 8 dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno vyrozumění o zahájení exekuce; nevěděl-li v této době o důvodu vyloučení nebo vznik-li tento důvod později, může námitku uplatnit do 8 dnů poté, co se o něm dozvěděl. Později může námitku podjatosti účastník uplatnit jen tehdy, jestliže nebyl exekutorem poučen o svém právu vyjádřit se k osobě exekutora. Námitky povinného k osobě exekutora nemají odkladný účinek. Námitka podjatosti musí obsahovat označení exekutora a uvedení okolností, které zakládají důvod pochybnosti o jeho nepodjatosti, popřípadě údaj, kdy se o tomto důvodu účastník uplatňující námitku dozvěděl a jakými důkazy mohou být jeho tvrzení prokázána. V případě vznesení námitky podjatosti může exekutor v řízení učinit jen takové úkony, které nesou odkladu.
- IV. Dojde-li z podnětu oprávněného k zahájení dalšího řízení proti témuž povinnému u stejného exekutora dříve, než zanikne oprávnění exekutora k vedení předchozí exekuce, spojuje se nová exekuce s předchozí exekucí ke společnému řízení, a to ode dne podání exekučního návrhu. V zájmu hospodárnosti řízení může exekutor věc podle věty první vyloučit k samostatnému řízení.
- V. Na základě znění přechodných ustanovení zákona č. 396/2012 Sb., jímž byl s účinností k 1.1.2013 novelizován zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád a zákon č. 120/2001 Sb., exekuční řád, lze výše uvedeným způsobem spojit ke společnému řízení pouze ty exekuce, jež byly zahájeny nejdříve dnem 1.1.2013. Na exekuce zahájené před datem 1.1.2013 se ustanovení o zákonném spojení ke společnému řízení nevztahují, jelikož dle zmíněných přechodných ustanovení se řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 396/2012 Sb. dokončí podle dosavadních právních předpisů.

Pokud Vám byl tento dokument doručen bez otisku razítka a bez podpisu, jedná se o dokument doručovaný prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, který je platný i bez těchto náležitostí. Dle ust. § 17b stavovského předpisu Exekutorské komory České republiky – kancelářský řád, k písemné žádosti účastníka, kterému byl listinný stejnopis tohoto dokumentu doručen, se zašle el. poštou na el. adresu uvedenou v žádosti písemnost vyhotovená v el. podobě a podepsaná podle § 16a nebo se předá účastníkovi v sídle úřadu na technickém nosiči dat.

- VI. Jsou-li exekuční řízení proti těmž povinnému vedena u více exekutorů nebo zahájí-li další oprávněný u téhož exekutora exekuční řízení proti těmž povinnému, exekuční soud tato řízení spojí na návrh povinného ke společnému řízení,
- je-li oprávněným osoba, jež byla věřitelem povinného v době vzniku vymáhané pohledávky, nebo její právní nástupce, a řízení dosud nebyla spojena dle bodu č. IV.
 - je-li předmětem jednotlivých spojovaných řízení vymožení peněžitého plnění nepřevyšujícího na jistíně částku 10 000,- Kč, a
 - jsou-li proti povinnému vedena alespoň 2 exekuční řízení dle písmene a).
- VII. Jelikož povinný je územním samosprávným celkem, nevztahuje se na něj dle ust. § 44a odst. 5 ustanovení § 44a odst. 1, a povinný tedy může i po doručení vyznamenání nakládat se svým majetkem. Až majetek, který je postižen exekučním příkazem, nesmí povinný dle ust. § 47 odst. 5 převést na jiného, zatížit ho nebo s ním jinak nakládat. Právní jednání, kterým povinný porušil tuto povinnost, je neplatné.
- VIII. Povinný může u soudního exekutora, který exekuci vede, podat návrh na odklad exekuce. Návrh na odklad exekuce, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý nebo ke kterému nejsou přiloženy listiny k prokázání tvrzení obsažených v návrhu, exekutor odmítne, jestliže pro tyto nedostatky nelze o návrhu věcně rozhodnout. Do vydání rozhodnutí o návrhu na odklad exekuce exekutor nečiní žádné úkony směřující k provedení exekuce, nejde-li o návrh, který je svévolným nebo zřejmě bezúspěšným uplatňováním nebo bráněním práva. Je-li odložena vykonatelnost exekučního titulu, exekutor nebo exekuční soud rovněž odloží provedení exekuce do doby pravomocného skončení řízení, ve kterém soud rozhoduje o odložení vykonatelnosti exekučního titulu. Je-li u exekutora složena jistota ve výši vymáhané pohledávky, nákladů oprávněného a nákladů exekuce, exekutor nebo exekuční soud na návrh povinného odloží provedení exekuce do právní moci rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce podaném povinným a rozhodne o tom, že povinný není vázán zákazem uvedeným v § 47 odst. 5 e.ř. ode dne vydání rozhodnutí o odkladu. Nedojde-li k zastavení exekuce, použije se jistota na úhradu vymáhané pohledávky, nákladů oprávněného a nákladů exekuce; jinak se vrátí složiteli jistoty.
- IX. Povinný může podat návrh na zastavení exekuce do 15 dnů ode dne, kdy se dozvěděl o důvodu zastavení exekuce. Návrh na zastavení exekuce se podává u exekutora, který vede exekuci. Podá-li povinný návrh na zastavení po uplynutí lhůty 30 dní od doručení výzvy ke splnění vymáhané povinnosti, musí návrh na zastavení obsahovat vyličení skutečností rozhodných pro posouzení, zda byl podán ve shora uvedené lhůtě 15dnů ode dne, kdy se dozvěděl o důvodu pro zastavení exekuce. Návrh na zastavení exekuce, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý nebo ke kterému nejsou přiloženy listiny k prokázání tvrzení obsažených v návrhu nebo který byl podán opožděně, exekutor odmítne. Je-li proti takovému rozhodnutí podáno odvolání, exekutor ho zruší a věc postoupí k vyřízení exekučnímu soudu.
- X. Náklady exekuce jsou odměna exekutora, náhrada paušálně určených či účelně vynaložených hotových výdajů, náhrada za ztrátu času při exekuci, náhrada za doručení písemností, odměna a náhrada nákladů správce podniku, a je-li exekutor nebo správce podniku plátcem daně z přidané hodnoty, je nákladem exekuce rovněž příslušná daň z přidané hodnoty. Náhrada účelně vynaložených cestovních výdajů a náhrada za ztrátu času je nákladem exekuce do výše stanovené prováděcím právním předpisem. Účelně vynaložené cestovní výdaje a ztrátu času přesahující tuto částku hradí exekutorovi oprávněný.
- XI. Pokud je účastník řízení zastoupen advokátem a v průběhu exekuce tento učiní úkon právní služby, který nebude patrný ze spisu, je advokát povinen informovat soudního exekutora o jeho provedení.

V Litoměřicích dne 15.5.2015

vyřizuje: Pavelková Alena
za správnost vyhotovení: Milena Zahálková

JUDr. Ondřej Mareš, LL.M. v.r.
soudní exekutor
Exekutorský úřad Litoměřice

Pokud Vám byl tento dokument doručen bez otisku razítka a bez podpisu, jedná se o dokument doručovaný prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, který je platný i bez těchto náležitostí. Dle ust. § 17b stavovského předpisu Exekutorské komory České republiky – kancelářský řád, k písemné žádosti účastníka, kterému byl listinný stejnopis tohoto dokumentu doručen, se zašle el. poštou na el. adresu uvedenou v žádosti písemnost vyhotovená v el. podobě a podepsaná podle § 16a nebo se předá účastníkovi v sídle úřadu na technickém nosiči dat.

EXEKUTORSKÝ ÚŘAD LITOMĚŘICE
soudní exekutor JUDr. Ondřej Mareš, LL.M.
IČ: 66253799

Masarykova 679/33, 412 01 Litoměřice, tel. 416 732 472, fax 416 700 287
e-mail: podatelna@exekutor-ltm.cz, <http://www.exekutor-ltm.cz>, DS: ajbg8qh
Úřední hodiny: Po a St: 8-17hod., Út: 8-15hod., Čt: 8-16hod, Pá: 8-14hod.

Číslo jednací: 124 EX 3516/15-12

Osoby, kterým se doručuje výzva:

Kraj Vysočina, Žižkova 1882/57, 58601, Jihlava, IČ 70890749
(povinný)

V Ý Z V A
ke splnění vymáhané povinnosti

- I. Soudní exekutor JUDr. Ondřej Mareš, LL.M., Exekutorský úřad Litoměřice, Masarykova 679/33, 412 01 Litoměřice, pověřený provedením exekuce pověřením č.j. 2 EXE 1691/2015-19, ze dne 7.5.2015, které vydal Okresní soud v Jihlavě, na základě vykonatelného exekučního titulu - rozhodčí nález č.j. Rsp 406/09, který vydal Rozhodčí soud při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR dne 19.07.2012 a který se stal pravomocným dne 16.08.2012 a vykonatelným dne 20.08.2012, ve věci exekuce oprávněného GRANT ADVISOR, spol. s r.o., Rovinka 7, 61400, Brno-Husovice, IČ 27691837, zast. Jiří Plicka, Ing., Čenkov 66, 26223, Jince, proti povinnému Kraj Vysočina, Žižkova 1882/57, 58601, Jihlava, IČ 70890749, sděluje v rámci předmětného exekučního řízení, že vymáhanou povinností v předmětném exekučním řízení je:

Ke dni 15.5.2015:

- Jistina.....322350,00 Kč
- Pravděpodobná odměna exekutora.....48360,00 Kč
- Pravděpodobná náhrada hotových výdajů.....3500,00 Kč
- Pravděpodobná DPH.....10890,60 Kč
- Celkem.....385100,60 Kč

Ve smyslu ustanovení § 46 odst. 6 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „e.ř.“), Vás **v y z ý v á m** ke splnění vymáhané povinnosti v rámci předmětného exekučního řízení.

- II. Pokud splníte povinnost uloženou Vám exekučním titulem a uhradíte zálohu na snížené náklady exekuce a náklady oprávněného ve smyslu ustanovení § 46 odst. 6 e.ř. nejpozději **do 30 dnů ode dne doručení této výzvy**, je výše vymáhané povinnosti:

- Jistina 322 350,00 Kč
- Snížená odměna exekutora 24 180,00 Kč
- Náhrada hotových výdajů 3 500,00 Kč
- DPH 5 812,80 Kč

- **Celkem: 355 842,80 Kč.**

Celkovou úhradu exekuce proveďte platbou v hotovosti na pokladně Exekutorského úřadu v Litoměřicích či formou bezhotovostního převodu na bankovní účet č. 194612135/0300, vedený u ČSOB, v.s. 351615.

Pokud Vám byl tento dokument doručen bez otisku razítka a bez podpisu, jedná se o dokument doručovaný prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, který je platný i bez těchto náležitostí. Dle ust. § 17b stavovského předpisu Exekutorské komory České republiky – kancelářský řád, k písemné žádosti účastníka, kterému byl listinný stejnopis tohoto dokumentu doručen, se zašle el. poštou na el. adresu uvedenou v žádosti písemnost vyhotovená v el. podobě a podepsaná podle § 16a nebo se předá účastníkovi v sídle úřadu na technickém nosiči dat.

Nebude-li povinnost splněna, jak je shora uvedeno, bude soudní exekutor pokračovat ve zjišťování Vašeho majetku a příjmů a provede další úkony v exekučním řízení, jak mu umožňuje a ukládá zákon č. 120/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů – exekuční řád. Náklady na zjišťování a zajišťování majetku povinného jsou nákladem exekuce, které hradí povinný (§ 87 odst. 3 e.ř.) a budou tedy účtovány k Vaší tíži nad rámec částek uvedených v bodě I.

Poučení: Splní-li povinný ve lhůtě 30 dnů vymáhaný nárok a uhradí-li zálohu na snížené náklady exekuce a náklady oprávněného ve smyslu ustanovení § 46 odst. 6 e.ř., vydá exekutor neprodleně příkaz k úhradě nákladů exekuce. Právní mocí příkazu k úhradě nákladů exekuce bude exekuce provedena. Splněním vymáhaného nároku a uhrazením zálohy zaniká zákaz podle § 47 odst. 5 e.ř. Jinak exekutor exekuci provede.

Složí-li povinný u exekutora částku ve výši vymáhané pohledávky, nákladů exekuce a nákladů oprávněného, exekutor na návrh povinného zruší rozhodnutím zákaz povinného nakládat se svým majetkem. Exekutor vydá rozhodnutí podle věty první do 7 dnů ode dne, v němž mu byl doručen návrh povinného, a neprodleně ho zašle účastníkům řízení a dalším osobám, jimž byly v rámci exekuce doručeny exekuční příkazy podle § 49 odst. 7.

Uhradí-li povinný částku vyčíslenou v odstavci II. ve lhůtě 30 dní od doručení této výzvy, náleží soudnímu exekutorovi odměna ve snížené výši 50 % z celkové sazby stanovené dle § 6 vyhlášky č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“).

Nepřevyšuje-li vymožené plnění 10 000,00 Kč a splní-li povinný ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení této výzvy částku vyčíslenou v odstavci č. II, náleží exekutorovi náhrada hotových výdajů v paušální částce 1 750,00 Kč. Vymožené plnění, a tedy i základ pro určení odměny exekutora, je tvořeno vymáhanou pohledávkou včetně příslušenství a náklady v nalézacím řízení. Jsou-li exekučního řízení účastní 2 oprávnění nebo 2 povinní, zvyšuje se paušální částka náhrady hotových výdajů o 30 %. Je-li exekučního řízení účastno více oprávněných než 2 nebo více povinných než 2, zvyšuje se paušální částka náhrady hotových výdajů bez ohledu na počet účastníků o 50 %.

Snížená odměna a náhrada hotových výdajů stanovená dle výše vymoženého plnění a počtu oprávněných či povinných je v odstavci č. II. již zohledněna.

Pokud je úrok uvedený v odst. I. a odst. II. stanoven procentní sazbou, je třeba si před zaplacením celé pohledávky zjistit na Exekutorském úřadu Litoměřice, JUDr. Ondřeje Mareše, LL.M., její aktuální výši ke dni, kdy bude připsána na účet soudního exekutora. Výše úroků v bodě II. této výzvy je **předběžně vyčíslena ke dni 14.6.2015, tj. pouze jako předpokládaný den úhrady ve stanovené 30. denní lhůtě dle bodu II. této výzvy.**

V Litoměřicích dne 15.5.2015

JUDr. Ondřej Mareš, LL.M. v.r.
soudní exekutor
Exekutorský úřad Litoměřice

vyřizuje: Klingrová Dagmar
za správnost vyhotovení: Milena Zahálková

16.8.2012

Rsp 406/09

Tento rozhodčí nález vyřazený Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky nabývá právní moci dne 16.8.2012 a je soudně vykonatelný.

V Praze dne 6.8.2015

tajemník

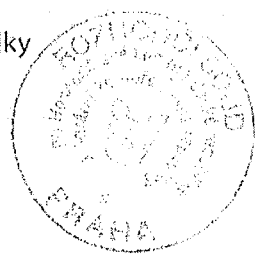
ROZHODČÍ SOUD

při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky

JUDr. Marie Moravcová

ROZHODČÍ NÁLEZ

Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky

VE SPORU

žalující strany : GRANT ADVISOR, spol. s r.o.
se sídlem Brno – Brno – sever, Rovinka 7, PSČ 614 00
IČ: 276 91 837

právně zastoupené : Mgr. Petrem Dokládalem, advokátem se sídlem Zvonařka 16, 617 00 Brno,
ev.č. ČAK 9761

proti

žalované straně : Kraj Vysočina
se sídlem Žižkova 57, Jihlava, PSČ 587 33
IČ: 708 90 749

právně zastoupené : Mgr. Petrem Sikorou, advokátem se sídlem Fügnerovo nám. 1808/3,
120 00 Praha 2, ev.č. ČAK 1049, v substituční plné moci JUDr. Jaroslavem
Trunečkem, advokátem se sídlem Dobříš, Pleskotova 1698, ev.č. ČAK 12011

o zaplacení částky 600 000,00 Kč s příslušenstvím

u z n a l

JUDr. Vladimír Hajčman jediný rozhodce

po ústních jednáních konaných ve dnech 22.7.2009, 21.8.2009, 24.9.2009, 24.11.2009, 26.1.2010, 23.3.2010, 23.9.2010, 15.2.2012, 12.4.2012 a 19.6.2012

takto právem :

- I. Žalovaná strana Kraj Vysočina se sídlem Žižkova 57, Jihlava, IČ: 708 90 749 je povinna žalující straně GRANT ADVISOR, spol. s r.o. se sídlem Brno – Brno – sever, Rovinka 7, IČ: 276 91 837 zaplatit částku 322 350,00 Kč, a to do 3 (tří) dnů od doručení tohoto rozhodčího nálezu.
- II. Co do zbývající části žalobního petitu se žaloba zamítá.
- III. Návrhy stran týkající se náhrady nákladů řízení se zamítají a každá ze stran si nese výlohy, které jí v rozhodčím řízení vznikly, ze svého.

Odůvodnění:

I.

Projednávání věci bylo zahájeno na základě žaloby žalující strany ze dne 20.3.2009 jež byla doručena Rozhodčímu soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky dne 23.3.2009

Příslušnost a pravomoc Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky (dále jen „Rozhodčí soud“ nebo „RS“) k projednání a rozhodnutí tohoto sporu dovozuje žalující strana ujednáním obsaženým v čl. VI. odst 4 Licenční smlouvy, uzavřené mezi spornými stranami dne 1.8.2008 podle § 46 a násl. zákona č. 121/2000 Sb.o právu autorském a o právech souvisejících s právem autorským (dále jen „licenční smlouva“). Obě strany se shodly na tom, že „Veškeré spory z této Smlouvy v budoucnosti vzešlé se strany zavazují řešit v rozhodčím řízení před jediným rozhodcem Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky se sídlem Dlouhá 13, Praha 1, sudiště Masarykova univerzita – Právnická fakulta, Veveří 70, Brno 611 70“.

Žalovaná strana uplatnila v rámci své žalobní odpovědi datované dnem 6.5.2009 a doručené Rozhodčímu soudu dne 7.5.2009, tj. při svém prvním úkonu ve věci před zahájením jejího projednávání námitku nedostatku pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu a tuto odůvodňovala tím, že zde není dostatek souvislosti mezi popsáním jednáním a uzavřenou licenční smlouvou. Z opatrnosti žalovaná strana doplnila svoji námitku i o částečnou nepřislušnost, neboť zmíněny jsou spory majetkové a v podané žalobě je výslovně požadována též náhrada nemajetkové újmy.

Otázku pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu posuzoval Rozhodčí soud s ohledem na žalovanou stranou vznesenou námitku nedostatku pravomoci (příslušnosti) jako otázku prejudiciální (§ 23 odst. 1 Řádu Rozhodčího soudu), a to před zahájením projednávání věci samotné. V rámci prvního ústního jednání konaného ve věci dne 22.7.2009 tak Rozhodčí soud umožnil stranám prezentovat svá stanoviska právě k otázce pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu, když o této otázce následně rozhodl usnesením tak, že námitce žalované strany proti pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu se vyhovuje v té části, která směřuje proti požadavku na náhradu nemajetkové újmy, když žalující strana v žalobě navrhovala omluvu a přiměřené zadostiučinění, což jsou požadavky nemajetkové povahy (§ 2 odst. 1 zákona č. 216/1994 Sb.) a Rozhodčí soud o těchto návrzích jednat nebude a nadále bude jednat o návrhu, který se týká náhrady škody. Usnesení o částečném zamítnutí nedostatku pravomoci (příslušnosti) bylo vyhlášeno při ústním jednání a výrok s odůvodněním byl současně zakotven do zápisu z prvního ústního jednání ve věci. Teprve po projednání námitky nedostatku pravomoci (příslušnosti) a po vydání a vyhlášení rozhodnutí o této námitce přistoupil jediný rozhodce k projednání věci samé.

Příslušnost tohoto Rozhodčího soudu k rozhodování dotyčného sporu byla řádně sjednána podle ustanovení § 2 odst. 1 a § 3 odst. 1 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů ve znění pozdějších předpisů. Spor byl projednáván podle rozhodčí doložky sjednané ve smlouvě jediným rozhodcem. Předseda Rozhodčího soudu v souladu s rozhodčí doložkou a podle ustanovení § 21 odst. 4 Řádu Rozhodčího soudu (dále jen „Řád“) jmenoval jediným rozhodcem JUDr. Vladimíra Hajčmana, který potvrdil písemně přijetí funkce rozhodce (§ 3 odst. 1 Řádu).

Samostatným usnesením ze dne 27.7.2009 jediný rozhodce rozhodl, že rozhodčí řízení o návrhu žalující strany na zahájení rozhodčího řízení ze dne 20.3.2009, v části zveřejnit omluvu a uhradit přiměřené zadostiučinění ve výši 50 000,- Kč, se zastavuje. Usnesení bylo doručeno.

V průběhu rozhodčího řízení byl přijat ústavní zákon č. 135/2011 Sb., který s účinností od 1.8.2011 změnil název kraje pod pojmem „Vysočina“ na „Kraj Vysočina“. Proto Rozhodčí soud změnil označení žalované strany na „Kraj Vysočina“.

II.

Výše uvedenou žalobou žalující strana (dále jen „žalobce“ nebo „žalující“) uplatnila proti žalované straně (dále jen „žalovaný“ nebo „žalovaná“) nárok na zveřejnění omluvy, na přiměřené zadostiučinění ve výši 50 000,- Kč a na náhradu škody ve výši 550 000,- Kč.

Žalobce v žalobě uvedl tyto skutečnosti:

Žalobce je ve smyslu ustanovení § 88 a násl. zákona č. 121/2000 Sb. (autorský zákon) pořizovatelem databáze j4bPORADCE.cz., jedná se o databázi, která poskytuje informace o grantových a dotačních programech, asistencí a dalších souvisejících formách podpory pro veřejné, soukromé i neziskové subjekty; databáze je průběžně doplňována a aktualizována o další odkazy. Tato databáze je souborným dílem kolektivním, kolektivu autorů, zejména zaměstnanců žalobce, kteří toto databázi systematicky budují od roku 2003.

Žalobce uzavřel se žalovaným dne 1.8.2008 podle § 46 a násl. zákona č. 121/2000 Sb. o právu autorském a o právech souvisejících s právem autorským (autorský zákon) Licenční smlouvu, jejímž předmětem bylo poskytnutí on-line přístupu k databázi pod názvem j4bPORADCE.cz. Licence byla udělena formou udělení přístupu do placené části portálu v počtu tří uživatelských přístupů, přičemž tento přístup je pouze pro interní použití klienta. Podle ustanovení bodu V. 1) licenční smlouvy nabyvatel není oprávněn poskytnout oprávnění tvořící součást licence, nebo licenci třetím osobám a podle bodu V. 3) nabyvatel bez předchozího písemného souhlasu poskytovatele není oprávněn zejména redistribuovat jakýkoliv obsah díla ani jeho část, odstraňovat označené copyright nebo obchodní značku z jakýchkoliv částí díla, vytvářet databázi ve formě elektronické nebo tištěné systematickým stahováním a ukládáním díla nebo jakékoliv jeho částí.

Žalobce koncem měsíce srpna 2008 interně zjistil a našel na internetové stránce http://www.partnerství-vysocina.cz/index.php?akce=sekce&id_sekce=zdroje, jejímž provozovatelem je Kraj Vysočina, téměř kompletní databáze, která je předmětem licenční smlouvy, přičemž tato databáze byla volně přístupná a tedy i způsobilá ke stažení všem osobám, které navštíví tuto internetovou adresu. Žalobce zajistil celý obsah internetových stránek a následně ji porovnal se svoji databází. Výsledkem analýzy bylo zjištění, že alespoň 41,63 % je prokazatelně kopírovaných (včetně řazení odstavců, odrážek, gramatických chyb atd.) z databáze, jež je předmětem licenční smlouvy. Podobnost struktury databáze je identická z 98,41 %.

Žalobce dále uvádí, že vzhledem k citovaným ustanovením V.1) a V.3) licenční smlouvy, je naprosto zřejmé, že toto jednání je v rozporu se smluvními podmínkami a v rozporu s ustanovením § 40 a § 45 zákona č. 121/2000 Sb. a představuje neoprávněný zásah do autorských práv žalujícího, a takovým neoprávněným zásahem způsobuje žalobci značnou majetkovou i nemajetkovou újmu.

Žalobce přípisem ze dne 18.9.2008 požádal žalovaného o okamžité stažení obsahu databáze j4bPORADCE.cz. z internetových stránek žalovaného. Žalobce zjistil, že ke dni podání žaloby se částí databáze j4bPORADCE.cz na internetových stránkách žalovaného nenachází.

Žalobce v souladu s ustanovením § 40 odstavce 1 písm. e), odstavců 3 a 4 zákona č. 121/2000 Sb. požaduje zveřejnění omluvy, přiměřené zadostiučinění ve výši 50 000,- Kč a náhradu škody ve výši 550 000,- Kč. Dále uplatnil náklady rozhodčího řízení, 18 000,- Kč za zaplacený poplatek za

rozhodčí řízení, odměnu za právní zastoupení podle vyhl.č. 484/2000 Sb. ve výši 49 300,- Kč a 2 režijní paušály podle vykl.č. 177/1996 Sb.

Žalovaný se vyjádřil k žalobě přípisem ze dne 6.5.2009, doručeném Rozhodčímu soudu 7.5.2009. Vedle námítky nedostatku pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu, žalovaný výslovně popírá, že by k jednání, které je mu dáváno ze vinu ze strany žalobce mělo dojít. Uvádí, že publikované informace pocházely z veřejně dostupných zdrojů. Namítá, že ze žalobních tvrzení není zřejmé, jakým způsobem měl popsáný stav v souvislosti s užíváním poskytnuté licence vzniknout, když licenční smlouva umožňovala dálkový přístup k databázi pro limitovaný počet tří uživatelů. K požadované náhradě škody 550 000,- Kč uvádí, že ze žaloby není zřejmé, zda žalobce požaduje náhradu škody či ušlý zisk, že žalobce nepředkládá žádný důkaz, částka je spekulativní a nepřezkoumatelná a že žalobce například vychází při výpočtu údajné škody z cenové úrovně služeb se svými vlastními klienty. V závěru žalovaný uvádí, že se bude moci adekvátně k žalobě vyjádřit, až žalobce doplní svá tvrzení, zda je požadována skutečná škoda, na základě jakých skutečností dospěl k tvrzené výši nároku a zda a jakým způsobem v případě, že je požadován ušlý zisk, zohlednit též náklady, které nemusel vynaložit.

Žalobce v přípisu ze dne 25.6.2010, doručeném Rozhodčímu soudu 12.7.2010 se vyjádřil k žalobní odpovědi žalovaného ze dne 6.5.2009. Žalobce uvádí, že jím předložené důkazy obsahují porovnání databáze j4bPoradce.cz vytvořenou zaměstnanci žalobce a databáze partnerství-vysocina.cz, vytvořenou žalovaným. S ohledem na vysokou rozsáhlost databáze, vybral žalobce z každé databáze 195 modelových příkladů záznamů. Namítá, že důkaz předložený žalovaným (33 příkladů přebírání textů) není kompletním výtahem z průniku záznamů v obou databázích, když neobsahuje příklady z dotačních programů (s výjimkou 3 programů), které jsou předmětem důkazů žalobce (nejsou mezi 195 dotčenými programy, které jsou primárně předmětem sporu), proto považuje tento důkaz za nerelevantní. Za klíčové otázky sporu považuje posouzení porušování autorských práv a stanovení výše škody.

III.

Dne 22.7.2009 se konalo ústní jednání. Po rozhodnutí o námítce žalovaného proti nedostatku pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu, jak je výše uvedeno, se strany vyjádřily k žalobě a k dalším podáním. Právní zástupce žalobce odkázal na podání ze dne 20.3.2009 (žaloba), kde podrobně specifikuje v popisu skutkového stavu, jakým způsobem došlo k vyčíslení náhrady škody v částce 550 000,- Kč a doplňuje, že se jedná o ušlý zisk, neboť skutečnou škodu nelze specifikovat. Právní zástupce žalovaného odkázal na žalobní odpověď ze dne 6.5.2009 a dodal, že je nutné odpovědět na otázku, zda výzvy na portálu žalovaného [www. partnerství-vysocina.cz](http://www.partnerství-vysocina.cz) jsou autorským dílem, když podle jeho názoru výzva autorským dílem nejsou. K požadavku na náhradu škody dodal, že by žalobce měl prokázat, že žalovaný porušil sjednané povinnosti a že tímto porušením vznikla škoda. Opakoval, že informace publikované na jeho webové stránce pocházely z veřejných zdrojů a nejedná se o autorské dílo žalobce.

Právní zástupce žalobce odkázal na ustanovení § 88 autorského zákona, kde je vymezení pojmu databáze a že předmět sporu přesně odpovídá tomuto vymezení.

Ústní jednání bylo ukončeno vydáním usnesení, kde žalobci byla poskytnuta lhůta do 5.8.2009 k vyčíslení náhrady škody včetně předání příslušných důkazů.

IV.

Žalobce doplnil skutkový stav, dokazování a změnu žalobního petitu písemně podáním doručeném Rozhodčímu soudu 6.8.2009. Žalobce uvádí, že právní titul na náhradu škody je dán také v souladu s ustanovením § 373 obchodního zákoníku. Rozsah náhrady škody, v daném případě ušlého zisku požaduje v souladu s ustanovením § 379 a § 381 obchodního zákoníku. Žalobce charakterizuje ušlý zisk jako nemajetkovou újmu spočívající v tom, že v případě, kdyby si žalovaný objednal licenci k volnému šíření databáze na svých internetových stránkách žalovaná částka by byla nejnižší možná částka, za kterou by žalobce tuto licenci byl ochoten poskytnout, kdyby počítal s možností volného šíření. Žalobce považuje ustanovení § 381 obch. zák. za nejdůležitější vodítko pro stanovení výše škody cenovou úroveň uzavřených smluv s klienty žalobce s obdobným charakterem využití informací. Jako příklad odkazuje na přiložené důkazy – Licenční smlouva s Komerční bankou a.s., roční licence pro 300 uživatelů (aktivně však využívána pouze 35 uživateli) ve výši 295 000,- Kč bez DPH; Část smlouvy o strategickém partnerství s úředně ověřeným překladem; Prohlášení Nakladatelství Forum, 2x objednávka aktualizací ze dne 11.2.2008 a 19.11.2008. Navrhuje, aby byl vydán rozhodčí nález tak, že žalovaná strana je povinna uhradit žalobci náhradu škody ve výši 550 000,- Kč a náhradu nákladů řízení.

Žalovaný v přípisu ze dne 14.8.2010, doručeném Rozhodčímu soudu 18.8.2010 se vyjádřil k výše uvedenému písemnému podání žalobce. Žalovaný namítá, že žalobce neuvádí, jakým způsobem došlo k porušení bodů V. odst. 1 a V. odst. 3 licenční smlouvy a že příčinná souvislost mezi jednáním a škodou, a to jak skutková, tak právní, není v žalobě konkretizovaná vůbec. Dále uvádí, že licenční smlouva byla uzavřena dle autorského zákona, který nároky upravuje odlišně proti žalobcem citovaným ustanovením obchodního zákoníku. Samotná databáze je pak podle názoru žalovaného produktem s hraniční povahou. V závěru žalovaný namítá, že žádná ustanovení zákona ani ujednání smlouvy mu pak nebránilo nechat si zhotovit obdobný vlastní produkt. Navrhuje žalobu zamítnout v celém rozsahu a žádá přiznání náhrady nákladů řízení.

V.

Dne 21.8.2009 se konalo ústní jednání. Právní zástupce žalobce uvedl, že v podání o změně žalobního petitu je gramatická chyba a jak z kontextu vyjádření ze dne 4.7.2009 vyplývá, tak ušlý zisk charakterizuje jako majetkovou újmu. Právní zástupce žalovaného opakovaně vznesl námitku proti pravomoci (příslušnosti) rozhodčího soudu písemně 14.8.2009 s odůvodněním, že ušlý zisk žalobce charakterizuje jako nemajetkovou újmu. Námitka byla usnesením zamítnuta.

Právní zástupce žalobce uvedl, že trvá na svých tvrzeních ze žaloby, které doplnil dne 4.7.2009. Vyjádřil se k obsahu podání žalovaného ze dne 14.8.2009, které převzal až před ústním jednáním. Odkázal na příslušná ustanovení autorského zákona, kde je vymezeno co je to databáze a jak vzniká. Dodal, že v databázi jsou vlastní texty žalobce, který doporučuje způsob využití jednotlivých grantů a dotačních programů a celou záležitost sumarizuje. I tyto texty v naprosto nezměněné podobě, byly použity (bez jakékoliv citace) na internetových stránkách žalovaného. Dle licenční smlouvy byl žalovanému umožněn přístup do databáze v počtu tří přístupů, avšak i jeden jediný přístup by stačil k podpoře tvrzení, že žalovaný zkopíroval podstatné části databáze, včetně její struktury a tyto následně umístil na internetové stránky. Zkopírování podstatných částí databáze je v rozporu s licenční smlouvou. Dodává, že stanovení ušlého zisku je nutné vázat na skutečnosti, které se nejvíce podobají předmětu rozhodčího řízení. Toto tvrzení opírá o literaturu „Komentář k Obchodnímu zákoníku“, Štanclová, Plíva, Tomsa, rok vydání 2003, strana 1057, komentář k § 379.

Právní zástupce žalovaného odkázal na písemné vyjádření ze dne 14.8.2009. Namítl, že i přes doplnění žalobního návrhu nebylo uvedeno, jakým způsobem došlo k porušení povinností. Dodal, že nejdříve je nutné zkoumat zda-li databáze, kterou žalovaný uveřejnil na svých stránkách, je porušením, resp. redistribuce díla žalobce. Vyjádřil přesvědčení, že databáze ve smyslu uveřejněných výzev není dílem ve smyslu § 88, neboť chybí jedinečnost, neopakovatelnost takového díla. Uvedl, že žalovaný vytvořil databázi pro potřeby svého regionu z veřejně dostupných zdrojů, tzn. internetové stránky jednotlivých ministerstev. Pokud i žalobce čerpal z obdobných zdrojů, tak je zřejmé, že dvě databáze mohou být podobné a žalobce nepopírá, že se 100 % neshodují. Usnesením byla připuštěna změna žalobního petitu. Žalobci byla poskytnuta lhůta do 3.9.2009 k předložení důkazů o ušlém zisku, který uplatňuje.

VI.

Žalobce v přípisu ze dne 4.9.2009, doručeném RS 7.9.2009 doplnil dokazování a vyčíslil výši škody. Uvedl, že z celkových 454 jednotek dotačních záznamů náhodně vybral 189 jednotek dotačních záznamů (41,6 % všech záznamů), které v obou databázích porovnal. Tvrdí, že porovnání naznačuje, že databáze dotačních programů Partnerství pro Vysočinu jednorázově vznikla prostým zkopírováním úplné databáze na j4bPoradce.cz.; ty záznamy, které nejsou plně shodné, mohly být postupně částečně přepsány vlastními texty.

Výši škody v poměru k celé databázi pak vyjadřuje dvěma způsoby, když u prvního způsobu uvádí, že poměrně k celkové hladině dalších realizovaných smluv společnosti GRANT ADVISOR ke svým klientům, z rozborů těchto hladin vyplývá minimální škoda ve výši 950 000,- Kč. Toto tvrzení pak opírá příkladem o 3 smlouvy, které jako důkazy přiložil – Smlouva o strategickém partnerství, uzavřenou 17.7.2006 mezi stranami společností J4B PLC a společností GRANT ADVISOR, Microsoft, iniciativa EUGA, výpočet ekvivalentu ceny neomezené licence v částce 2 591 000,- Kč; - Licenční smlouva, uzavřená 26.11.2007 mezi Komerční bankou, a.s. a společností GRANT ADVISOR, cena za 1 licenci 950,- Kč bez DPH, ekvivalent ceny neomezené licence by byl určen počtem 1 000 licencí, avšak v minimální výši nákladů na přípravu databáze + přiměřeným ziskem; - Prohlášení Nakladatelství FORUM ze dne 25.6.2009, ekvivalent ceny 1 licence 1 047,- Kč bez DPH, ekvivalent ceny neomezené licence by byl určen počtem 1 000 licencí, avšak v minimální výši nákladů na přípravu databáze + přiměřeným ziskem; - Licenční smlouva, uzavřená 1.8.2008 mezi Krajem Vysočina a společností GRANT ADVISOR, ekvivalent ceny 1 licence 9 210,- Kč bez DPH, ekvivalent ceny neomezené licence by byl určen počtem 1 000 licencí, avšak v minimální výši nákladů na přípravu databáze + přiměřeným ziskem. U druhého způsobu výši škody žalobce dovozuje určením režijních nákladů na zpracování databáze, celkem 990 080,- Kč + 20 % přiměřený zisk 198 016,- Kč, celkem 1 188 096,- Kč bez DPH. V závěru uvádí, že výše škody je stanovena v minimální výši 950 000,- Kč, což je částka minimální, na kterou by byl žalobce ochoten přistoupit při vyjednávání se žalovaným. S ohledem na možnou míru nevysvětlení převzetí 100 % databáze j4bPoradce. cz. a s vysokou mírou opatrnosti v současných kalkulacích i budoucích revizí, náhradu škody snížil, když uplatnil částku 550 000,- Kč.

Žalovaný v přípisu ze dne 15.9.2009, doručeném RS 18.9.2009 se vyjádřil k podání žalobce ze dne 4.9.2009 a navrhl doplnění důkazů. Namítá, že ani žalobcem předložená vyjádření nenaplní povinnost tvrzení ohledně ušlého zisku a způsobu, kterým měl vzniknout. Dodává, že žalobce se omezuje na kalkulaci ceny obdobného produktu, nikoliv ušlý zisk. Namítá, že tyto pojmy nelze v žádném případě ztotožňovat, neboť je třeba vzít v úvahu též nevynaložené a ušetřené náklady. Žalovaný opakuje, že možnost poskytnutí neomezeného přístupu k databázi nikdy neobjednal a ani tak nehodlal učinit. Žalovaný se vyjadřuje ke způsobu tvorby svých stránek a jejich účelu. Do projektu Partnerství pro Vysočinu koordinátory vkládaly výzvy z volně dostupných webových

stránek nejrůznějších subjektů. Následuje příkladný seznam subjektů (orgány veřejné správy a nadace) a jimi provozované stránky. Jako důkaz navrhl výpověď svědků. Vyslovuje názor, že celá problematika se rozpadá do dvou poměrně odlehlých oborů. K posouzení původu či autorství textů je třeba jazykové expertízy, zjištění případné škody je pak úkolem znalce z oboru se specializací na autorské právo, či práva k nehmotným statkům.

VII.

Dne 24.9.2009 se konalo ústní jednání. Konstatoval se obsah přípisů žalobce ze dne 4.9.2009, doručený RS 7.9.2009, kde je doplnění dokazování a vyčíslení výše ušlého zisku. Dále se konstatoval obsah přípisu žalobce ze dne 7.7.2009, doručený RS 6.8.2009, kde doplňuje skutkový stav, dokazování a navrhl změnu žalobního petitu. Náhradu škody, v daném případě ušlého zisku, požaduje v souladu s ustanovením § 379 a ustanovení § 381 obchodního zákoníku.

Dále byl konstатовán obsah přípisu žalovaného ze dne 15.9.2009, doručený RS 18.9.2009, kde se vyjadřuje k podání žalobce ze dne 4.9.2009 a obsah přípisu žalovaného ze dne 14.8.2009, doručený RS 18.8.2009, kde uvádí, že žalobce nepředkládá důkazy o zavinění a výši ušlého zisku.

Z dosavadního průběhu řízení vyplynulo, že pro jeho další průběh je nutné, z důvodu procesní ekonomie, rozhodnout předběžnou otázku, jakým obecně závazným právním předpisem se bude řídit jednání o návrhu žalobce na náhradu škody - ušlého zisku. Při ústním jednání bylo rozhodnuto usnesením, že „o návrhu žalující strany na přiznání náhrady škody za ušlý zisk, bude v řízení jednáno podle zákona číslo 40/1964 Sb., občanský zákoník ve znění pozdějších předpisů“. Usnesení bylo odůvodněno: Žalující strana uplatnila náhradu škody – ušlý zisk podle ustanovení § 379 a ustanovení § 381 obchodního zákoníku ve znění pozdějších předpisů. Předmětná Licenční smlouva, uzavřená mezi spornými stranami dne 1.8.2008 byla uzavřena v souladu s ustanovením § 46 a násl. zákona číslo 121/2000 Sb., o právu autorském a o právech souvisejících s právem autorským (dále jen „autorský zákon“). V ustanovení § 40 odst.4 ve vazbě na ustanovení § 94 autorského zákona je stanoveno, že právo na náhradu škody podle zvláštních předpisů zůstává nedotčeno. Autorský zákon je tak normou odkazovací a právo na náhradu škody legislativně vyplývá z občanského zákoníku. Pro uplatnění náhrady vzniklé škody – ušlého zisku, která souvisí se zásahem do autorského práva, se použije ustanovení § 420 a násl. zákona číslo 40/1964 Sb., občanský zákoník ve znění pozdějších předpisů.

Právní zástupci obou sporných stran shodně prohlásili, že jejich podpisem na zápisu z ústního jednání toto usnesení převzali.

Usnesením byla žalobci poskytnuta lhůta do 22.10.2009 k předložení důkazu o ušlém zisku podle občanského zákoníku.

VIII.

Dne 24.11.2009 se konalo ústní jednání. Byla provedena rekapitulace dosavadního průběhu řízení. Žalobce měl možnost předložit důkazy o ušlém zisku podle občanského zákoníku.

Právní zástupce žalobce uvedl, že po dohodě s klientem se rozhodli, že žádné další důkazy předkládat nebudou, ani je nemají. Veškeré důkazy a vyčíslení škody byly předloženy již v minulých podáních a má za to, že tyto důkazy musí obstát i z hlediska posuzování výše náhrady škody dle Občanského zákoníku. Co se týče k vyjádření škody dle Občanského zákoníku má jednoznačně za

to, že je zde daná existence protiprávního úkonu, která vznikla porušením povinnosti žalovaného vyplývající ze závazku, resp. smlouvy, která byla podepsána. Je zde jednoznačně dána výše škody, která spočívá v ušlém zisku, neboť za normálního běhu okolností, kdy žalovaná strana by si chtěla pořídit databázi k volnému šíření legálně, by byla cena takového šíření nejméně žalovaná částka. Dále spatřuje příčinnou souvislost mezi protiprávním jednáním a škodou samotným faktem, že ačkoliv byla podepsána smlouva, která toto zakazuje, se ze strany žalovaného jakožto právnické osoby objevila kompletní databáze na jeho internetových stránkách, ke kterým předpokládá, že mají přístup jen zaměstnanci žalovaného, tudíž nemohlo jít o náhodu. Posledním aspektem vyjádření náhrady škody je zavinění, přičemž má jednoznačně za to, že ze strany některého ze zaměstnanců žalované se jedná o úmyslné zavinění, zda-li to byl úmysl přímý či nepřímý nedokáže posoudit. Dále odkazuje na přednesená stanoviska v minulých písemných vyjádřeních, hlavně poukazuje na písemnost, kde je vyčíslena škoda. K tvrzení žalované strany, že tato databáze byla dělána její svépomocí a z různých zdrojů, tak takovéto tvrzení jednoznačně vyvracíme předloženými důkazy, kdy je zřejmé, že byly okopírovány podstatné části databáze mého klienta včetně jednotlivého uspořádání a včetně gramatických chyb a jiných kancelářských nepřesností, tudíž je naprosto vyloučeno, že by takovýto soubor odkazů byl poskládán náhodně včetně jmenovaných aspektů žalovanou stranou. To je otázka na znalce.

Právní zástupce žalovaného uvedl, že odkazuje na písemná vyjádření ze dne 14.8.2009 a 15.9.2009 včetně tam uvedených důkazů. Obecně žalovaný od počátku uplatňuje stanovisko, že případná shoda, kterou žalobce i tak namítá pouze ohledně části textu, byla způsobena převzetím shodných pasáží z otevřených zdrojů a příp. porovnání textu znaleckým posudkem by tedy mělo zohlednit i související srovnání s takto zveřejněnými texty. Z čistě formálního hlediska namítl, že žalobcem tvrzený ušlý zisk nezohledňuje náklady, které by byl na tvorbu podobné databáze nucen vynaložit a i žalobní tvrzení vycházejí z ceny takové databáze nikoliv dosaženého zisku. Již z formálních důvodů jsou proto žalobní tvrzení zcela nedostatečná

K vyjádření žalovaného ohledně tvrzení, že výpočet náhrady škody nezohledňuje všechny aspekty a naopak, že je něco přidáno, právní zástupce žalobce dodal, že je jen a pouze na kontraktačních schopnostech a šikovnosti žalobce, jakým způsobem dokáže své dílo zobchodovat, a tvrzení protistrany v tomto směru je naprosto irelevantní.

IX.

Dne 26.1.2010 se konalo ústní jednání. Bylo provedeno dokazování čtením listinných důkazů předložených žalobcem:

- Licenční smlouva mezi žalovaným a žalobcem ze dne 1.8.2008, předmět smlouvy databáze j4bPORADCE.CZ s přílohou plná moc žalobce k podpisu licenční smlouvy (listina B)
- Databáze j4bPORADCE – sumář dalších důkazů (A)
- Porovnání j4bPORADCE.CZ (dále jen Poradce.cz), partnerství – Vysočina.cz (dále jen Vysočina.cz) (C)
- Přípis žalobce adresovaný žalovanému ze dne 18.9.2008 (D)
- Dopis žalovaného žalobci ze dne 20.9.2008 (E)
- Licenční smlouva mezi Komerční banka a.s. a Grant Advisor ze dne 26.11.2007 včetně přílohy č.1 a č.2
- Strategic partner agreement v angličtině ze dne 17.7.2006 a k tomu český překlad od soudního tlumočnicka
- Prohlášení firmy Nakladatelství FORUM, s.r.o. ze dne 25.6.2009
- Objednávka aktualizací od nakladatelství FORUM ze dne 11.2.2008 a 19.11.2008

- Porovnání j4bPORADCE.cz (dále jen Poradce.cz) a partnerství Vysočina.cz (dále jen Vysočina), stanovisko strany žalující – rekapitulace (I), dále podle čl. 2 analýza jsou založeny podrobnosti
- j4bPORADCE.cz – Evropské programy (II)
- Partnerství – Vysočina.cz, Evropské programy (J)
- j4bPORADCE.cz – OSTATNÍ (K)
- Partnerství – Vysočina.cz – OSTATNÍ (L)
- Pořadač č. 2 – Archivace k 2.9.2009 a j4bPORADCE.cz – STRUKTURÁLNÍ FONDY (M)
- Partnerství – Vysočina.cz – STRUKTURÁLNÍ FONDY (N)
- Pořadač č. 3 – Archivace k 2.9.2009 a j4bPORADCE.cz – NÁRODNÍ PROGRAMY (O)
- j4bPORADCE.cz, NADACE (P)
- Pořadač č. 4 – Archivace k 2.9.2009 a Partnerství – Vysočina.cz – NÁRODNÍ PROGRAMY (Q)
- Partnerství – Vysočina.cz, NADACE (R)

Bylo provedeno dokazování čtením listinných důkazů předložených žalovaným:

- Přípis žalovaného adresovaný žalobci ze dne 29.9.2008

Byl proveden výslech svědků, které navrhl žalobce:

Svědék RNDr. Martin Černý, č. OP 108723940 po poučení uvedl, že je v pracovně-právním vztahu k žalovanému a ví v obecné rovině, že byla uzavřena licenční smlouva, k portálu j4bPORADCE.cz. Portál Partnerství pro Vysočinu byl vytvořen zaměstnanci krajského úřadu. Na tvorbě tohoto portálu měl koordinační roli. Při tvorbě portálu Partnerství pro Vysočinu bylo čerpáno z veřejně dostupných zdrojů, řídicích orgánů a zprostředkujících subjektů, které jsou jediné, které definují podmínky pro příjemce a uživatele, jak ve formě příruček, tak ve formě pokynů. Není si vědom, že při tvorbě byla někdy použita jako zdroj databáze j4bPORADCE.cz, byly zveřejňovány veřejně přístupné informace. Důvodem vytvoření Partnerství – Vysočina byl, aby všechny subjekty našeho kraje měly veřejně přístupné informace na našem portálu, tak jak nám ukládá zákon 248/2000 Sb. o podpoře regionálního rozvoje.

Svědčce RNDr. Iveta Fryšová, PhD., OP 112618366 po poučení uvedla, že je v pracovně-právním vztahu k žalovanému. Na internetových stránkách kraje Vysočina nebyl portál j4bPORADCE.cz. Webové stránky Partnerství pro Vysočiny byly a jsou umístěny na portálu kraje Vysočina, v době kdy vznikly ještě nebyla zaměstnána na krajském úřadě. Na domovských stránkách Partnerství pro Vysočinu byly zveřejňovány veřejně dostupné informace z veřejně dostupných zdrojů týkající se jednotlivých operačních programů. Veřejně dostupné zdroje jsou stránky jednotlivých ministerstev, kterého jsou řídicím orgánem daného operačního programu. Obdrželi jsme na DVD námítky žalobce k využití j4bPORADCE. Kolegyně provedly porovnání s veřejně dostupnými zdroji a zjistily, že i j4bPORADCE má stejné údaje z veřejných zdrojů.

Právní zástupce žalobce k výpovědi svědkyně dodal, že žalobce nepopírá, že j4bPORADCE čerpá z veřejně dostupných zdrojů, protože to ani skutečně jinak nejde, nicméně tvrdí to, že zaměstnanci žalobce z těchto veřejně dostupných zdrojů svojí prací vytvořili databázi j4bPORADCE a někdo na kraji Vysočina, neví kdo to byl, tuto databázi v podstatě celou zkopíroval, čímž si značně ulehčil práci.

Právní zástupci stran shodně navrhl provedení důkazu znaleckým posudkem soudního znalce.

X.

Dne 23.9.2010 se konalo ústní jednání. Bylo provedeno dokazování čtením listinných důkazů předložených žalovaným:

- 2 – 33 příkladů kraje Vysočina – Svazek partnerství pro Vysočinu
- 3 – 33 příkladů kraje Vysočina – Svazek GRANT ADVISOR spol. s r.o.
- 4 – 33 příkladů kraje Vysočina – Svazek veřejně dostupné zdroje výzev

předložených žalobcem:

- S – Příloha č.1 – Komunitární programy v EU a další programy
- T – Příloha č.2 – 33 příkladů přebírání textů, porovnání databáze j4bPoradce.cz, Partnerství-vysocina.cz a zdrojových dokumentů poskytovatelů dotací

Právní zástupce žalobce sdělil, že žalobce netrvá na znaleckém posudku. Vzhledem k tomu, že žalobce požaduje v žalobním návrhu místo skutečného ušlého zisku náhradu ušlého zisku ve výši odměny, která by byla obvyklá za získání takové licence v době neoprávněného nakládání s dílem, žádá žalobce o poskytnutí přiměřené lhůty k vypracování a předložení listinného důkazu ve formě znaleckého nebo odborného posudku.

Právní zástupce žalovaného sdělil, že s návrhem žalobce souhlasí s tím, že pokud jde o základ nároku, považuje tento postup za velmi dobrý, ale u určení příp. škody je to otázka na znalce. Žalovaný si vyhradzuje, že v případě potřeby připraví obdobný listinný důkaz.

XI.

Dne 15.2.2012 se konalo ústní jednání. Byla provedena rekapitulace dosavadního průběhu řízení čtením příslušných dokladů a vydaných procesních usnesení:

- Žalující strana doručila 25.1.2011 RS přepis, jehož přílohou je Znalecký posudek ze dne 7.1.2011
- V usnesení ze dne 1.2.2011 byla žalované straně poskytnuta lhůta k vyjádření se ke znaleckému posudku
- Žalovaná strana přípisem ze dne 28.2.2011 požádala o prodloužení lhůty k vyjádření se ke znaleckému posudku z důvodu, že předá revizní znalecký posudek
- Usnesením ze dne 2.3.2011 byla žalované straně prodloužena lhůta do 15.4.2011
- Ústní jednání na den 31.5.2011 bylo na žádost žalované strany odročeno
- Usnesením ze dne 2.8.2011 byla žalované straně poskytnuta dodatečná lhůta do 26.9.2011 k předložení znaleckého posudku
- Žalovaná strana přípisem ze dne 12.9.2011 doručeným RS 13.9.2011 sdělila, že snaha opatřit znalecký posudek byla neúspěšná, navrhla, aby žalující strana byla vyzvána k doplnění znaleckého posudku a dále navrhla, aby byl povolen výslech svědkyně PhDr. Václavy Musilové
- Usnesením ze dne 21.9.2011 byla žalující strana vyzvána, aby do 31.10.2011 předložila doplnění znaleckého posudku
- Žalující strana přípisem ze dne 31.10.2011 doplnila znalecký posudek s přílohou na CD
- Usnesením ze dne 8.11.2011 byla žalovaná strana vyzvána, aby ve lhůtě do 31.11.2011 se vyjádřila k replice žalující straně a obsahu důkazu na CD
- Žalovaná strana se v přípisu ze dne 22.11.2011 vyjádřila k doplnění důkazu na CD.

Strany k provedené rekapitulaci neměly námítky.

Bylo provedeno dokazování čtením znaleckého posudku soudní znalkyně PhDr. Václavy Musilové ze dne 3.1.2011 (důkaz U).

Dokazování prostřednictvím dat uložených jenom na CD předložených žalobcem nebylo provedeno z technických důvodů.

Rozhodce vyzval obě strany, aby se vyjádřily, zda trvají na provádění dokazování dat na CD, nebo zda je jim obsah dat známý. Právní zástupci obou stran shodně prohlásili, že netrvají na provádění dokazování dat na CD.

Právní zástupci obou stran shodně navrhli, aby byla vyslechnuta soudní znalkyně PhDr. Václava Musilová.

XII.

Dne 12.4.2012 se konalo ústní jednání. Soudní znalkyně PhDr. Václavy Musilové, totožnost ověřena dle OP 105917457, byla vyslechnuta ke znaleckému posudku ze dne 3.1.2011 (dále jen „znalkyně“).

Na otázku, zda databázi předloženou žadatelem (žalobcem) lze označit za databázi v režimu autorského zákona znalkyně odpověděla, že původní databáze jí označenou jako texty A jsou texty, jejichž způsob zpracování vykazuje individuální charakter projevující se v různých jazycích, hlediscích i formálních náležitostech zpracování textu, přestože jejich stylizace není zcela samostatná a je závislá do určité míry na zdroji tj. texty C, jako celek texty A představují jedinečné autorské dílo. Protože texty B – soubor Partnerství Vysočina, byly oficiálně vyhotoveny jiným zpracovatelem, měly by vykazovat stejně tak jedinečnost obsahu i formy, což však v tomto případě není.

Ke shodnosti textů znalkyně uvedla, že převažující totožnost textu A i B předkládaných různými zpracovateli jednoznačně prokazuje nesamostatnost zpracování textu B a vysokou závislost na textech A i pokud jde o takové detaily, jako jsou překlepy, chybovost apod. V daném případě dokonce nejde ani o opis, ale o převedení dané části textu z jednoho souboru do druhého tzn. kopírování. Měla celkem za úkol porovnávat 59 textů, z nichž jen 1 nevykazoval identifikačně významnou shodu. V tom celkovém 58 trojic textů byly zjištěny totožnosti znění větších či menších úseků tak, jak je to v posudku rozfázováno a konkretizováno. Ten způsob zpracování textu B považuje za důsledný přístup k zneužití textu A, protože dochází ke stejným zvyklostem při přejímání. Ty texty B jsou překopírovány z textu A zcela nekriticky bez provedení jakýkoliv jazykových korekcí, což konkrétně uvádím na s. 5 posudku, kde jsou uvedeny pravopisné a tvaroslovné chyby, stejné překlepy i stejné písařské zvyklosti vč. nedůsledností. Některé texty byly překopírovány do více materiálů, což potvrzuje také to, že nejde o nějakou náhodnou shodu týkající se např. terminologické povahy, názvů různých programů apod. Záměr, úmysl je tady evidentní. Viděla i další texty, jak uvádí na konci strany 8, a tam je uvedeno, že by v příp. potřeby bylo možnost komparace rozšířit, nicméně je přesvědčena o tom, že pro pochopení podstaty plagiátorství je rozsah konstatovaných shod dostatečně početný a průkazný. Průzračnost případu spočívá v tom, že posuzované texty jsou v příloze znaleckého posudku a obě strany se mohou k jejich původnosti vyjádřit. Toto překračuje rámec samotného znaleckého zkoumání.

K provádění a výsledku komparace znalkyně uvedla, že první, co při komparaci prováděla bylo, že v první řadě bylo potřeba vyčlenit kvantitativně shodné a totožné pasáže a v druhé řadě provést kvalitativní analýzu k posouzení stylizačního procesu, v tomto případě kompilace. Jak uvádí na straně 3 posudku, ve většině případů je celý text B obsažen v delším textu A. Přitom bylo zjištěno, že posloupnost jednotlivých částí ať odstavců či vět je ve stejném pořadí anebo text B je sice v úplnosti obsažen v textu A, ale některé odstavce příp. jen 2 řádky jsou přeházené. Na prvních 3 řádcích strany posudku jsou uvedeny všechny dvojice textu jichž se to týká. Pro názornost uvádí, že se to týká 32 textů, kde lze říci, že texty B jsou celé převzaty z textu A. Myslí, že je to opravdu průkazné. U dalších textů jsou rozdíly v jiném zpracování faktografických údajů na prvních stranách, ale další strany vykazují shody podobného charakteru. Pokud by tedy měla názorně předvést shody mezi texty A a B na jedné straně a jiném zpracování textu C jako zdroje, mohla by

využit např. text č. 58, který má před sebou, jsou to pasáže, které jsou v dokumentaci značeny žlutě. Tyto části jsou převzaty ze základních informací žadatele o strategické granty z roku 2008. Tam na straně 1 u textu C jsou vyznačeny 3 bloky textu, jeden odstavec souvislý a pak dvě skupiny výčtu. Pokud jde o ten odstavec v textu C, tak textu A i B je na jednom místě použita část tohoto odstavce tvořící dvě věty a poslední věta je umístěna na jiném místě. Takového shodné roztržení textu ve dvou zpracováních provedených údajně dvěmi osobami nemůže být náhoda. Potom třeba v jednotlivých výčtech je v původním textu C použita chyba process s dvěma s nebo chyba v psaní regiony s vynechaným koncovým y. Pokud by dva zpracovatelé převzali tyto texty, pak není reálné, že by ani jeden z nich tyto chyby neopravil, tzn. v pořadí první zpracovatel textu A tento text překopíroval i s chybami a stejné chyby se vyskytují i v textech B. A ještě pro názornost ještě jeden hodnotný detail, v tom zdroji C je uveden předložkový výraz – s tím – je zde mezera mezi předložkou a zájmenem, v textu A je však chyba, kdy se – s tím – píše – stím- , tedy dohromady. A v textu B se objevuje stejná chyba, tj. důkaz, že tato část nemohla být převzata přímo ze zdroje C, kde tato chyba není, ale přímo z textu A. A takových příkladů je tam spousta.

Rozhodce se dotázal, zda budou strany předkládat další důkazy. Právní zástupce žalobce další důkazy nenavrhuje. Právní zástupce žalovaného navrhuje provedení jediného důkazu Licenční smlouva ze dne 17.7.2007. K provedení tohoto důkazu právní zástupce žalobce uvedl, že to je naprosto irelevantní důkaz, který nesouvisí s tímto řízením a náhrada škody tohoto sporu je žalovaná z Licenční smlouvy ze dne 1.8.2008.

XIII.

Dne 19.6.2012 se konalo ústní jednání. Bylo provedeno dokazování čtením listinného důkazu předloženého žalovaným:

5 – Licenční smlouva ze dne 17.7.2007, kterou uzavřely strany „Vysočina“ jako nabyvatel a „Grant Advisor“ jako poskytovatel.

Konstatuje se, že tato licenční smlouva neobsahuje ujednání o uzavření rozhodčí smlouvy.

K tomuto důkazu se právní zástupce žalobce již vyjádřil při minulém ústním jednání.

Strany byly vyzvány, zda navrhují provedení dalších důkazů. Právní zástupce žalobce sdělil, že provedení dalších důkazů nenavrhuje. Právní zástupce žalovaného sdělil, že žádné další důkazy již nenavrhuje.

Na to bylo vyhlášeno usnesení, že dokazování je skončeno.

Strany byly vyzvány, aby se vyjádřily k dokazování a skutkové a právní stránce věci.

Právní zástupce žalobce předložil své vyjádření v písemné podobě, datum 4.6.2012, doručeno RS 5.6.2012, na které odkazuje. Příložené DVD je shodné s písemným vyjádřením žalobce. Právní zástupce žalovaného potvrdil, že toto vyjádření obdržel.

Právní zástupce žalovaného krátkou cestou předal žalobci písemný závěrečný návrh a v jednom vyhotovení se tento návrh zakládá do spisu vč. osvědčení o registraci vozidla a osvědčení o registraci DPH.

Závěrečná vyjádření stran byla přečtena.

Právní zástupce žalobce doplnil své závěrečné vyjádření o náhradu nákladů – odměnu za právní zastoupení, vyčíslenou podle vyhl. 177/1996 Sb., v platném znění. Tj. 14 úkonů právní pomoci po 10.500,- Kč, tj. 147.000,- Kč + 14x r.p. po 300,- Kč + DPH, tj. celkem 176.400,- Kč vč. DPH za

právní zastoupení vč. DPH + 4.200,- Kč za paušály bez DPH, tj. 5.040,- Kč vč. DPH. Předložil fakturu č. 2 2011 ze dne 5.1.2011, vystavenou PhDr. Václavou Musilovou za vyhotovení znaleckého posudku na žádost žalobce v celkové částce 45 000,- Kč. Předložil rozhodnutí o registraci k DPH.

Na to bylo vyhlášeno usnesení o skončení projednávání sporu. V průběhu řízení nebyly strany omezovány ve svých procesních právech.

XIV.

Právní zástupce žalobce v písemném vyhotovení závěrečného návrhu ze dne 4.6.2012 poukázal na závěr znaleckého posudku a na ústní výslech znalkyně, zejména, že skupina textů A vykazuje jedinečnost, texty skupiny B byly přímo převzaty, překopírovány z textů A buď bez jakýchkoliv změn (a to včetně různých chyb), nebo se změnami nepodstatnými (např. grafické zpracování výčtů). Dále se vyjadřuje k výši škody. Rozsah náhrady škody, v daném případě ušlého zisku požaduje v souladu s ustanovením § 379 obchodního zákoníku a ustanovení § 381 obchodního zákoníku. Výpočet ušlého zisku dovozuje z důkazů Licenční smlouva s Komerční bankou a.s., Část smlouvy o strategickém partnerství s úředně ověřeným překladem, Prohlášení Nakladatelství Forum, 2x objednávka aktualizací ze dne 11.2.2008 a 19.11.2008. Uvádí tři způsoby výpočtu ušlého zisku. U Licenční smlouvy uzavřené s Komerční bankou a.s., roční licence teoreticky pro 300 uživatelů, aktivně však využívána 35 uživateli ve výši 295 000,- Kč bez DPH, při rezervovaném předpokladu 500 aktivních uživatelů portálu kraje Vysočina ročně by suma dosahovala cenu alespoň 1,5 mil. Kč bez DPH za rok. U Smlouvy o strategickém partnerství se společností J4B PLC žalobce dostával prostřednictvím firmy j4b Plc. zaplacen 7 200 Euro ročně (čl. C 3.1 smlouvy), cenový ekvivalent v přepočtu přes poměr 7,14 % dodávaných dat k celku cca 185 000,- Kč úplné databáze by lineárním přepočtem činil 2 591 000,- Kč ročně bez DPH. U CD Dotace a Fondy – roční aktualizace neúplné databáze (bez programu měst a obcí a neziskových organizací) pro Nakladatelství Forum (nejedná se o jednorázové vytvoření databáze ani denní, pouze kvartální aktualizace) v částce 220 000,- Kč na rok pro cca 280 koncových zákazníků Nakladatelství Forum. Výši ceny zahrnuje i protiplnění Nakladatelství Forum, když cena bez 3 uváděných faktorů byla stanovena na úrovni cca 500 000,- Kč. V tabulce 4 pak uvádí Varianty výchozích hypotéz stanovení výše škody: téměř všechny záznamy na portálu kraje Vysočina jsou převzaté – vyjádření výše škody reálná 1 300 000,- Kč; je převzatých jen 195 záznamů - vyjádření výše škody reálná 1 095 000,- Kč; je převzatých jen 107 záznamů - vyjádření výše škody reálná 634 000,- Kč. Žalobce v rekapitulaci uvádí, že do výše škody není započten jakýkoliv aspekt požadované omluvy, neetického jednání, preventivního účinku, a další škody odlivu předplatitelů, která by žalobci bezpochyby vznikla, avšak získání empirických a měřitelných důkazů o odlivu předplatitelů by bylo další výraznou finanční a časovou zátěží žalobce. Jinak by výše odškodnění byla odůvodněně navržena na částku převyšující 1,5 mil. Kč. Na závěr žádá, aby soud o vydání rozhodčího nálezu, že žalovaná strana je povinna uhradit žalobci náhradu škody ve výši 550 000,- Kč a na nákladech řízení požaduje zaplatit skutečné náklady rozhodčího řízení ve výši 96 790,- Kč, které sestávají ze zaplaceného poplatku za rozhodčí řízení 18 600,- Kč, náklady na předanalýzu dokumentů zaměstnanci – Radim Kudla – dle výkazu práce – 15 500,- Kč, náklady na předanalýzu dokumentů DPP – Jitka Sotolářová – dle výkazu práce – 6 500,- Kč, znalecký posudek – Václava Musilová – 45 000,- Kč, cestovní náklady Martina Dítě – 3 x Brno-Praha-Brno (3x420 Km), sazba užití os. Automobilu 6,50 Km (zákonná sazba) – 8 190,- Kč. Na nákladech za právní zastoupení požaduje celkem částku uvedenou v článku XIII.

Právní zástupce žalovaného v písemném vyhotovení závěrečného návrhu ze dne 4.6.2012 vyjádřil názor, že v dané věci není dána příslušnost rozhodčího soudu, námitku opírá o licenční smlouvu ze dne 17.7.2007, která neobsahuje rozhodčí doložku. Následující licenční smlouva ze dne 1.8.2008

pak rozhodčí doložku obsahuje. Upozorňuje na skutečnost, že žalobce jednoznačně netvrdil a neprokázal, kdy měla být databáze žalovaného, u níž namítá použití informací původně obsažených v jeho databázi J4B poradce CZ, zveřejněna. Uvádí, že z přípisu žalobce ze dne 18.9.2008, adresovaném žalovanému vyplývá, že k tomuto datu již databáze zpřístupněna byla. Namítá porušení povinnosti, která se podle něj nesporně vztahuje ke smlouvě ze dne 17.7.2007. Namítá, že žalobce neuvedl žádná tvrzení ani důkazy, že by jakákoliv část databáze byla přebírána i po 1.8.2008. Opakuje námitku nepřislusnosti a připomíná, že žalobce měl dostatek času a možností příslušná tvrzení vznést a prokázat, zda se na daný nárok či alespoň část vztahuje doložka ve smlouvě ze dne 1.8.2008. Uvádí, že pokud by v obecné rovině byla konstatována pravomoc rozhodčího soudu na základě později uzavřené smlouvy a prokázáno, že jednání vytýkané žalovanému pokračovalo i po jejím uzavření, je zřejmé, že žalobce se může domáhat pouze poměrné části nároku, který však nikterak nespecifikoval. Žalovaný zopakoval, že případné porušení jakékoliv povinnosti z jeho strany či jednání zakládající odpovědnost za porušení autorských práv žalobce by logicky muselo proběhnout před uzavřením smlouvy ze dne 1.8.2008. Žalovaný doplňuje, že i relevantní tvrzení či důkazy o okamžiku zveřejnění databáze žalovaným chybí a nelze tak konstatovat míru odpovědnosti žalovaného ve vztahu k jednání, porušení smlouvy či jiné zákonné povinnosti v té části, kterou by případně bylo možno projednat rozhodčím soudem.

Žalovaný vzněsl zásadní námitku vůči způsobu, jakým žalobce konstruuje výši svého nároku, tedy abstraktní ušlý zisk. Upozorňuje, že je zde porovnávána cena za skutečné dodané plnění a reálně existující produkty s produktem zcela fiktivním a ve skutečnost neexistujícím. Metodika, kterou žalobce došel k výsledkům uvedených ve svých podáních a zejména pak v závěrečném návrhu ze dne 4.6.2012, postrádá dle názoru žalovaného reálný podklad, poukazuje na tabulky, která žalobce uvedl s výpočty. Dodává, že uplatněný abstraktní zisk je žalobcem opakovaně označován jako škoda. Podle jeho názoru nebyla ohledně výše ujmy v podobě abstraktního zisku vznesena odpovídající tvrzení a rovněž nebyly předloženy důkazy, neboť případná hodnota v místě a čase obvyklá by musela být stanovena znaleckým posudkem, který však navrhován ani proveden nebyl. Dodává, že žalobce vyvolal situaci, kdy není možno pro neznalost nákladů a výdajů, které by s vytvořením a ročním provozem jím popsánoho produktu vytvořil, zjistit výši ušlého zisku a pokud nebylo možno postupovat analogicky podle ustanovení § 36 o.s.ř. (poznámka, asi měl být odkaz na § 136 o.s.ř.), je dle názoru žalovaného nárok žalobce pro jeho neurčitou výši zamítnout. Právní zástupce žalovaného požaduje náhradu nákladů řízení podle vyhl. 177/1996 Sb., v platném znění a předložil osvědčení o registraci k DPH.

XV.

Jediný rozhodce provedl dokazování všemi navrženými listinnými důkazy a doklady a předloženými žalobcem a žalovaným do skončení dokazování, když tyto hodnotil podle § 32 Řádu a dospěl k těmto skutkovým zjištěním a právním závěrům:

- strany uzavřely dne 1.8.2008 podle ustanovení § 46 a násl. zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském a o právech souvisejících s právem autorským ve znění pozdějších předpisů (dále jen "autorský zákon") platně Licenční smlouvu (důkazy B a I). Předmětem bylo poskytnutí práv a zajištění on-line přístupu k dílu - databázi pod názvem j4bPORADCE.cz. za účelem získávání informací a materiálů soustředěných v díle. Licence byla poskytnuta formou udělení přístupu do placené části portálu j4bPORADCE.cz v počtu tří uživatelských přístupů na dobu 12 měsíců, nabyvatel (žalovaný) tento počet přístupů koupil (čl. II) pouze pro interní použití. Nabyvatel podle ustanovení bodu V. 1) licenční smlouvy nebyl oprávněn poskytnout oprávnění tvořící součást licence, nebo licenci třetím osobám a podle bodu V. 3) nabyvatel bez předchozího písemného souhlasu poskytovatele nebyl oprávněn zejména redistribuovat jakýkoliv obsah díla ani jeho část,

odstraňovat označené copyright nebo obchodní značku z jakýchkoliv částí díla, vytvářet databázi ve formě elektronické nebo tištěné systematickým stahováním a ukládáním díla nebo jakékoliv jeho části. Licenční smlouva byla uzavřena na dobu od 25.7.2008 do 24.7.2009 (čl.VII). Cena za tři přístupy byla smluvně v celkové částce 27 630,- Kč bez DPH (čl.III odst. 1),

- žalobce přípisem ze dne 18.9.2008 (důkaz D) požádal žalovaného o okamžité stažení obsahu databáze j4bPORADCE.cz. z internetových stránek žalovaného; byla nalezena téměř kompletní databáze, která je předmětem licenční smlouvy, je volně přístupná a i způsobilá ke stažení; žalobce zjistil, že ke dni podání žaloby se části databáze j4bPORADCE.cz na internetových stránkách žalovaného nenacházely,

- žalobce za porušení smluvních povinností uplatnil náhradu škody v částce 550 000,- Kč podle ustanovení § 373 obchodního zákoníku, a to ušlého zisku podle ustanovení § 379 a § 381 obchodního zákoníku, když charakterizuje ušlý zisk jako nemajetkovou újmu (následně opravena gramatická chyba na majetkovou újmu, viz výše v čl.V) spočívající v tom, že v případě, kdyby si žalovaný objednal licenci k volnému šíření databáze na svých internetových stránkách žalovaná částka by byla nejnižší možná částka, za kterou by žalobce tuto licenci byl ochoten poskytnout, kdyby počítal s možností volného šíření. Za nejdůležitější vodítko pro stanovení výše škody podle § 381 obch. zák. považuje cenovou úroveň uzavřených smluv s klienty žalobce s obdobným charakterem využití informací; odkazuje na důkazy – Licenční smlouva s Komerční bankou a.s., Část smlouvy o strategickém partnerství s úředně ověřeným překladem , Prohlášení Nakladatelství Forum, 2x objednávka aktualizací ze dne 11.2.2008 a 19.11.2008,

- žalobce uplatnil v žalobě podle ustanovení § 40 odstavce 1 písm. e), odstavců 3 a 4 zákona č. 121/2000 Sb. zveřejnění omluvy, přiměřeně zadostiučinění ve výši 50 000,- Kč a náhradu škody ve výši 550 000,- Kč,

- žalobce po rozhodnutí usnesením o částečném zamítnutí nedostatku pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu, doplnil žalobu, kde uplatnil právní titul na náhradu škody v souladu s ustanovením § 373 obchodního zákoníku a náhradu škody, v daném případě ušlého zisku požaduje v souladu s ustanovením § 379 a § 381 obchodního zákoníku v částce 550 000,- Kč, a to i v závěrečném návrhu.

Vzhledem k tomu, že rozhodčí řízení je řízení sporným, které je ovládáno zásadou projednací a nikoliv vyšetřovací, rozhodce není povinen vyhledávat důkazy, které by mohly svědčit ve prospěch stran, ale strany jsou povinny rozhodci důkazy předložit. Dle ustanovení § 30 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů ve znění pozdějších předpisů platí, že nestanoví-li zákon jinak, užijí se na řízení před rozhodci přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu. V tomto ohledu pak ustanovení § 101 občanského soudního řádu stanovuje, že k tomu, aby bylo dosaženo účelu řízení, jsou účastníci povinni m.j. tvrdit všechny pro rozhodnutí věci významné skutečnosti, a dále pak plnit důkazní povinnost a další procesní povinnosti uložené jim zákonem nebo soudem.

Rozhodce vzal za prokázané, že strany platně uzavřely dne 1.8.2008 Licenční smlouvu podle § 46 a násl. autorské zákona ve znění pozdějších předpisů; platnost smlouvy od 25.7.2008 do 24.7.2009, (tato dále v textu označena „licenční smlouva“). Je nutné poznamenat, že žalovaným namítaná a předložená Licenční smlouva ze dne ze dne 17.7.2007 (důkaz 5) nebyla předmětem rozhodčího řízení. Při odpovědi na otázku, zda předmětem licenční smlouvy je autorské dílo, rozhodce vycházel z výpovědi soudní znalkyně, když při výpovědi uvedla, že jí zkoumané texty A představují jedinečné autorské dílo, a dále vycházel ze závěru znaleckého posudku (důkaz U), že původní texty A (soubor j4bPoradce) vykazují jedinečnost ve způsobu zpracování. Rozhodce vzal za prokázané, že předmět licenční smlouvy je autorským dílem podle ustanovení § 88 a násl. autorského zákona.

V průběhu řízení bylo usnesením 24.9.2009 rozhodnuto, že o návrhu žalující strany na přiznání náhrady škody za ušlý zisk, bude v řízení jednáno podle zákona číslo 40/1964 Sb., občanský zákoník ve znění pozdějších předpisů. Žalobci byla poskytnuta lhůta do 22.10.2009 k předložení důkazu o ušlém zisku podle občanského zákoníku. Právní zástupce žalobce uvedl, že žádné další důkazy předkládat nebudou, ani je nemají, veškeré důkazy a vyčíslení škody již byly předloženy a že tyto důkazy musí obstát i z hlediska posuzování výše náhrady škody dle občanského zákoníku.

Při posuzování odpovědnosti za škodu způsobenou zaviněným protiprávním jednáním žalovaného je nutné vycházet z ustanovení § 40 odst. 4 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském a o právech souvisejících s právem autorským (autorský zákon) ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na ustanovení § 420 a násl. zákona číslo 40/1964 Sb., občanský zákoník ve znění pozdějších předpisů, i když žalobce uplatnil náhradu škody – ušlý zisk podle obchodního zákoníku. Autorský zákon je tak normou odkazovací a právo na náhradu škody legislativně vyplývá z občanského zákoníku. V ustanovení § 40 odst. 4 zákona č. 121/2000 Sb. je stanoveno, že právo na náhradu škody a na vydání bezdůvodného obohacení podle zvláštních právních předpisů zůstává nedotčeno; místo skutečně ušlého zisku se autor může domáhat náhrady ušlého zisku ve výši odměny, která by byla obvyklá za získání takové licence v době neoprávněného nakládání s dílem.

Obecná odpovědnost za škodu ve smyslu ustanovení § 420 občanského zákoníku nastává při současném splnění čtyř podmínek – vznik škody, porušení právní povinnosti, vztah příčinné souvislosti mezi porušením povinnosti a škodou a presumovaném zavinění škůdce. Porušením právní povinnosti je míněn objektivně vzniklý rozpor mezi tím, jak fyzická či právnická osoba skutečně jednala (případně opomenula jednat), a tím, jak jednat měla, aby dosáhla povinnosti ukládané jí právním předpisem či jinou právní skutečností, a to bez ohledu na to, jaký byl vnitřní psychický vztah škůdce k podmínkám odpovědnosti (ten se hodnotí v rámci zavinění). Za škodu se považuje majetková újma vyjádřená v penězích. Ušlým ziskem je újma spočívající v tom, že u poškozeného nedojde k rozmnožení majetkových hodnot, ačkoliv se to dalo s ohledem na pravidelný běh věcí očekávat (srov. např. rozhodnutí NS ČR sp.zn. 25 Cdo 371/2007 ze dne 17.6.2009 a sp.zn. 25 Cdo 5374/2007 ze dne 26.11.2009, uveřejněny na www.nsoud.cz).

V ustanovení § 46 odst. 1 autorského zákona je stanoveno, že licenční smlouvou autor poskytuje nabyvateli oprávnění k výkonu práva dílo užívat (licenci) k jednotlivým způsobům nebo ke všem způsobům užití, v rozsahu omezeném nebo neomezeném, a nabyvatel se zavazuje, není-li podle § 49 odst. 2 písm. b) sjednáno jinak, poskytnout autorovi odměnu.

Při odpovědi na otázku, zda žalovaný porušil povinnosti, které se zavázal plnit, jak jsou smlouvené v příslušných ustanovení licenční smlouvy, když žalovaný měl právo využití licence v rozsahu omezeném na tři přístupy, rozhodce vycházel z důkazu „D“ - Neoprávněné šíření díla databáze j4bPORADCE .cz. ze dne 18.9.2008, tj. přípis, který žalobce odeslal žalovanému po datu 1.8.2008, kdy byla uzavřena licenční smlouva. Podle ustanovení bodu V. 1) licenční smlouvy (důkazy B a 1) nabyvatel nebyl oprávněn poskytnout oprávnění tvořící součást licence, nebo licenci třetím osobám a podle bodu V. 3) nabyvatel bez předchozího písemného souhlasu poskytovatele nebyl oprávněn zejména redistribuovat jakýkoliv obsah díla ani jeho část, odstraňovat označené copyright nebo obchodní značku z jakýchkoliv částí díla, vytvářet databázi ve formě elektronické nebo tištěné systematickým stahováním a ukládáním díla nebo jakékoliv jeho části. Ze závěru znaleckého posudku vyplynulo, že na základě porovnání skupin textů A (j4bPoradce), textů B (Partnerství Vysočina) a textů C (originální zdroje zpracované příslušnými vyhlášovateli dotačních programů) bylo zjištěno, že původní texty A přes jistou stylizační závislost na zdrojových textech C vykazují jedinečnost ve způsobu zpracování. Totožnost znění velkých částí textů B a texty A, pokrývající shody v různých hlediscích (obsahových, stylistických, jazykových i formálních), prokázala

nepůvodnost a nesamostatnost zpracování textů B. Texty skupiny B byly přímo převzaty, překopírovány z textů A buď bez jakýchkoli změn (a to včetně různých chyb), nebo se změnami nepodstatnými (např. grafické zpracování výčtů). Výpovědi svědků neprokazují tvrzení žalovaného, že při tvorbě souboru Partnerství Vysočina vycházel z veřejně dostupných zdrojů, když uvedl seznam veřejných zdrojů v obecné rovině a bez časového rozlišení. Na žádost žalovaného byl znalecký posudek doplněn. Žalovaný si vyžádal a byla mu poskytnuta dostatečná lhůta k vypracování revizního znaleckého posudku, následně sdělil, že snaha opatřit znalecký posudek byla neúspěšná. Ustanovení § 420 odst. 3 občanského zákoníku dává škůdci možnost se odpovědnosti zprostit za předpokladu, že prokáže, že škodu nezavinil, tedy že na jeho straně není dáno zavinění ani ve formě nevědomé nedbalosti. Povinnost tvrzení a důkazní povinnost v tomto směru však již tíží jeho, nikoliv poškozeného, který tedy není povinen pod sankcí neúspěchu ve sporu prokazovat, že škůdce škodu zavinil (srov. např. rozhodnutí NS ČR sp.zn. 25 Cdo 2199/2004 ze dne 28.3.2006, uveřejněn na www.nsoud.cz). Rozhodce vzal za prokázané, že žalovaný neoprávněně nakládal s dílem, když vědomě porušil příslušné povinnosti, které se zavázal v licenční smlouvě plnit (čl.III odst. I a čl. V) a je zde založena příčinná souvislost mezi jeho jednáním a škodou.

Ze stanovisek a návrhů žalobce vyplynulo, že se domáhá náhrady ušlého zisku ve výši odměny, která by byla obvyklá za získání takové licence v době neoprávněného nakládání s dílem, (tzv. abstraktní ušlý zisk). I když autorský zákon požadovat tento druh náhrady umožňuje, občanský zákoník takové ustanovení nemá. Zaplacení abstraktního ušlého zisku je upraveno v ustanovení § 381 a násl. obchodního zákoníku. Při použití analogie, je ustanovení obchodního zákoníku nejpodobnější. Poškozená strana může podle ust. § 381 obch. zák. namísto skutečně ušlého zisku požadovat náhradu zisku dosahovaného zpravidla v poctivém obchodním styku za podmínek obdobných podmínkám porušení smlouvy v okruhu podnikání, v němž podniká (tzv. abstraktní ušlý zisk). Není vyloučeno, aby soud, pokud bude možné zjistit výši ušlého zisku s nepoměrnými obtížemi, popř. nebude možné zjistit vůbec, postupoval podle ust. § 136 o.s.ř. a určil výši ušlého zisku podle své úvahy (srov. např. rozhodnutí NS ČR sp.zn. 23 Cdo 1069/2008 ze dne 25.2.2010, uveřejněn na www.nsoud.cz).

Žalobce (poškozený autor) vyčíslil odměnu, kterou považuje za obvyklou tak, jak je uvedeno výše v čl.XIV, a to třemi způsoby výpočtu ušlého zisku a požaduje náhradu ušlého zisku ve výši odměny, která by byla obvyklá za získání takové licence v době neoprávněného nakládání s dílem v částce 550 000,- Kč.

Rozhodce při zjištění výše uplatněného nároku – odměna, která by byla obvyklá za získání takové licence v době neoprávněného nakládání s dílem (dále jen „abstraktní ušlý zisk“) postupoval podle ustanovení § 136 o.s.ř., jelikož výši uplatněného nároku lze zjistit jen s nepoměrnými obtížemi. Při zjištění odměny obvyklé za licenci, je časově i obsahově nejbližší Licenční smlouvě ze dne 1.8.2008, důkaz Licenční smlouva mezi stranami Komerční banka a.s. a Grant Advisor ze dne 26.11.2007 s platností na 12 měsíců. Žalobce v závěrečném návrhu dovedl uplatněný abstraktní ušlý zisk z Licenční smlouvy uzavřené s Komerční bankou a.s. - sjednaná „roční licence teoreticky pro 300 uživatelů, aktivně však využívána 35 uživateli, ve výši 295 000,- Kč bez DPH, když při rezervovaném předpokladu 500 aktivních uživatelů portálu kraje Vysočina ročně by suma dosahovala cenu alespoň 1,5 mil. Kč bez DPH za rok“. V čl.V této licenční smlouvy je smlouveno, že „roční licence k dílu se poskytuje za celkovou cenu 295 000,- Kč bez DPH, cena včetně DPH 351 050,- Kč za počet maximálně 300 uživatelských přístupů“. Žalobce uvedl, že bylo přístupů 35 za rok.

Pokud se bude vycházet z ceny 295 000,- Kč pro 300 uživatelů, je cena za jednoho uživatele 983,33 Kč. Roční licence byla využita 35 uživateli, což představuje celkovou částku 34 416,55 Kč bez DPH. Tento postup lze uplatnit i při zjišťování výše odměny obvyklé v době neoprávněného

nakládání s dílem (abstraktního ušlého zisku), které se žalobce domáhá. V platné Licenční smlouvě ze dne 1.8.2008 je v čl. III smlouveno, že „licence k dílu po započtení slevy se poskytuje za celkovou cenu a nejvýše přípustnou cenu 27 630,- Kč bez DPH, cena celkem včetně DPH 32 880,- Kč za tři přístupy“. Smluvená cena pro 3 přístupy je tak 27 630,- Kč, cena za jeden přístup je 9 210,- Kč. Pokud se bude vycházet z toho, že v obdobné citované Licenční smlouvě ze dne 26.11.2007, se sjednanou platností do 26.11.2008 (12 měsíců), což koresponduje s dobou platnosti předmětné Licenční smlouvy ze dne 1.8.2008, bylo 300 sjednaných uživatelských přístupů, uskutečněných přístupů bylo 35, když smluvní stranu Komerční banku, a.s. lze považovat za subjekt se stovky klientů, tak lze u předmětné Licenční smlouvy ze dne 1.8.2008 považovat počet 35 uživatelských přístupů za reálný a zjištění a určení výše abstraktního ušlého zisku podle § 40 odst. 4 autorského zákona lze odvodit z těchto číselných veličin. Když se vezme podle Licenční smlouvy ze dne 1.8.2008 částka za jeden přístup 9 210,- Kč a 35 uživatelských přístupů, což lze při počtu subjektů v Kraji Vysočina považovat za konzervativní číslo, je částka za 35 přístupů celkem 322 350,- Kč. Rozhodce vzal za prokázané a podle ustanovení § 136 občanského soudního řádu uvedeným způsobem zjistil a určil, že náhrada ušlého zisku ve výši odměny, která by byla obvyklá za získání takové licence v době neoprávněného nakládání s dílem je částka 322 350,- Kč.

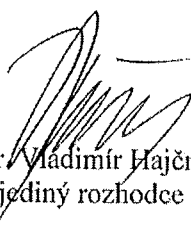
O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 5a odst. 1 a § 7 první věta Pravidel o nákladech řízení pro vnitrostátní spory, a to tak, že každá strana nese sama výlohy, které jí s rozhodčím řízením vznikly.

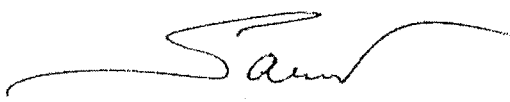
Jediný rozhodce ze všech výše uvedených skutečností dospěl k závěru, že žaloba je částečně důvodná. Proto rozhodl tak, jak je uvedeno v enunciatu tohoto rozhodčího nálezu.

Poučení

Podle ustanovení § 39 Řádu a ustanovení § 28 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů, je tento rozhodčí nález konečný a závazný, dnem doručení stranám nabývá účinku pravomocného soudního rozhodnutí a je soudně vykonatelný.

V Brně dne 19. července 2012

JUDr. Vladimír Hajčman
jediný rozhodce

RNDr. Zdeněk Somr
předseda Rozhodčího soudu
při Hospodářské komoře České republiky
a Agrární komoře České republiky

JUDr. Marie Moravcová
tajemnice Rozhodčího soudu
při Hospodářské komoře České republiky
a Agrární komoře České republiky

Ověřovací doložka konverze do dokumentu obsaženého v datové zprávě

Ověřuji pod pořadovým číslem **71287640-28769-150325170849**, že tento dokument, který vznikl převedením vstupu v listinné podobě do podoby elektronické, se shoduje s obsahem dokumentu, jehož převedením vznikl.

Vstup v listinné podobě se skládá z **18** listů (stránek textu).

Zjišťovací prvek: **bez zjišťovacího prvku**

Tato doložka byla vyhotovena aplikací zákona č. 300/2008 Sb. a dle vyhlášky č. 193/2009 Sb. prostřednictvím elektronické aplikace systému kontaktních míst veřejné správy.

Ověřující osoba:

Soudní exekutor JUDr. Ondřej Mareš, LL.M. dne 25.03.2015

71287640-28769-150325170849

Tuto skutečnost můžete ověřit v úložišti ověřovacích doložek

(<https://www.czechpoint.cz/overovacidolozky>)

Autorizovanou konverzí dokumentu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy.